

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.935 van 19 december 2002
in de zaak A. 48.789/X-9511.**

In zake : Joseph PEETERS,
wonende te 3404 LANDEN,
Mastellenstraat 7

tegen :

1. de stad LANDEN,
die woonplaats kiest bij
de Advocatenassociatie GEYSKENS, VANDEURZEN en
Vennoten,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph PEETERS op 26 oktober 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 28 april 1992 van de gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende goedkeuring "met uitsluiting van het met een blauwe rand omzoomde deel van het bestemmingsplan", van een plan bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan tot wijziging van het bij koninklijke besluiten van 25 maart 1955 en 26 juni 1963 goedgekeurd en gewijzigd bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Sint Norbertuswijk" genaamd van de stad Landen, voorlopig en definitief aangenomen bij gemeenteraadsbesluiten van 29 juni 1988, respectievelijk 27 juni 1989, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 juni 1992;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 17 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2002, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 8 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat G. DE GROOTE die, loco Advocaten M. GEYSKENS, J. VANDEURZEN en vennoten verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van percelen gelegen binnen het beheersingsgebied van het bestreden bijzonder plan van aanleg; dat hij daardoor alleen reeds doet blijken van het rechtens vereiste belang; dat de exceptie die de eerste verwerende partij in dat verband opwerpt niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat artikel 23, voorlaatste en laatste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw op het ogenblik van het bestreden besluit luiden als volgt :

"Het plan treedt in werking vijftien dagen na de bekendmaking van het koninklijk besluit tot goedkeuring bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad. Binnen dezelfde termijn zendt de gouverneur een afdruk van het plan naar de gemeente of gemeenten, eventueel aan de betrokken vereniging van gemeenten.

Het plan ligt ter inzage in het gemeentehuis. Dit wordt ter algemene kennis gebracht op de wijze bepaalt in artikel 102, eerste lid, van de gemeentewet";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepaling volgt dat de beroepstermijn begint te lopen nadat alle voormelde bekendmakingsvoorschriften zijn vervuld;

Overwegende dat het bestreden plan vanaf 25 augustus 1992 ter inzage werd gelegd; dat het op maandag 26 oktober 1992 ingestelde annulatieberoep tijdig is; dat de exceptie die de tweede verwerende partij in dat verband opwerpt niet gegrond is;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker aanvoert wat volgt :

"Nieuw middel, afgeleid uit de schending van artikel 43 van de Stedebouw-wet doordat de Stad LANDEN de procedure tot herziening van het B.P.A. SINT-NORBERTUS aanvatte zonder rechtsgeldig bevel tot herziening terwijl een gemeente een procedure tot herziening slechts rechtsgeldig kan aanvangen nadat de herziening door de Koning is bevolen;

Verzoekende partij heeft, na raadpleging van het administratief dossier ter Griffie van de Raad van State, uit de stukken 34 en 36 (bundel Vlaams Gewest) kunnen opmaken dat de herzieningsprocedure werd aangevat zonder dat de toelating tot herziening was gegeven;

Stuk 36 zegt hierover het volgende :

'...Bij het indienen van het definitief wijzigingsplan werd vastgesteld dat de toelating tot de herziening nog niet was gebeurd.

Derhalve werd door mijn administratie een ontwerp van besluit tot herziening aan de Gemeenschapsminister voorgelegd (op basis van de gemeenteraadsbeslissing van 19 april 1974) die dit besluit op 20.1.1992 ondertekende ...';

Een gemeente mag geen procedure tot herziening slechts aanvangen nadat de herziening door de Koning is bevolen. Uit de dossierstukken blijkt dat talloze procedure-akten gesteld werden en de bezwaarschriftprocedure ingericht werd voor 20 januari 1992;

Verzoekende partij kon dit middel slechts aanbrengen na raadpleging van het administratief dossier";

Overwegende dat de eerste verwerende partij in de laatste memorie de ontvankelijkheid van het nieuwe middel betwist in de volgende bewoordingen :

"Evenwel bij de tervisielegging op het gemeentehuis wordt niet alleen het goedgekeurde plan ter visie gelegd, maar ook het goedkeuringsbesluit van de Minister dat overigens slechts bij uittreksel in het B.S. wordt bekendgemaakt. (...).

Welnu, uit het goedkeuringsbesluit blijkt duidelijk dat het M.B. houdende beslissing tot herziening van het B.P.A. nr. 1 Sint Norbertuswijk dateert van 20.1.1992.

De verzoekende partij was derhalve in de mogelijkheid om reeds in haar inleidend verzoekschrift dit middel aan te voeren. Er is dus geen aanleiding om het pas in het memorie van wederantwoord aangevoerde middel ontvankelijk te verklaren";

Overwegende dat het besluit van de gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, van 28 april 1992 houdende goedkeuring van het bestreden aanlegplan luidt als volgt :

"Gelet op de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij (...)

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1992 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Exceutieve van 5 februari 1992 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 maart 1955 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Sint Norbertuswijk' genaamd, van de stad Landen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 26 juni 1963;

Gelet op het koninklijk besluit van 24 maart 1978 houdende vaststelling van het gewestplan Tienen-Landen;

Gelet op het ministerieel besluit van 20 januari 1992 houdende beslissing tot herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Sint Norbertuswijk' genaamd, van de stad Landen;

Gelet op de beslissing van 27 juni 1989 van de gemeenteraad waarbij het wijzigingsplan B bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan, definitief is aangenomen;

Gelet op het bij die beslissing gevoegd dossier waaruit blijkt dat de bij de artikelen 21 en 28 van voornoemde wet van 29 maart 1962 voorgeschreven formaliteiten vervuld zijn;

Gelet op het advies van de commissie van advies voor de streek Vlaams Brabant, gegeven op 8 mei 1989;

Gelet op het advies van de bestendige deputatie van Brabant, gegeven op 12 juni 1991;

Gelet op het advies van de commissie van deskundigen ingesteld door artikel 29 van voornoemde wet van 29 maart 1962, gegeven op 3 april 1992;

Overwegende dat het met een blauwe rand omzoomde deel van het bestemmingsplan niet kan goedgekeurd worden, omdat de bestaande toestand aldaar niet van die aard is dat de veralgemening van de middenstandsfunctie moet bepleit worden via een wijziging van het bestemmingsplan; dat de

infrastructuur van de Hannuitsesteenweg en de aldaar bestaande verkeerstechnische problematiek eveneens niet van aard zijn om een nieuwe middenstandszone te propageren;

B E S L U I T :

Artikel 1. Goedgekeurd wordt het bijgaand plan, bestaande uit een plan van bestaande toestand, een bestemmingsplan stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan tot wijziging van het bij koninklijke besluiten van 25 maart 1955 en 26 juni 1963 goedgekeurd en gewijzigd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Sint Norbertuswijk' genaamd, van de stad Landen, met uitsluiting van het met een blauwe rand omzoomde deel van het bestemmingsplan.

Art. 2. Het algemeen nut vordert de onteigening van de percelen, aangegeven op het onteigeningsplan";

Overwegende, gesteld dat zoals de eerste verwerende partij in haar laatste memorie betoogt, voormeld goedkeuringsbesluit samen met het bijhorend plan vanaf 25 augustus 1992 ter algemene kennis werd gebracht, niet blijkt en ook niet wordt beweerd dat het besluit van 20 januari 1992 waarbij de minister beslist dat het bijzonder plan van aanleg n° 1, "Sint Norbertuswijk" genaamd, van de stad Landen wordt herzien, mede ter inzage is gelegd van het publiek; dat de loutere vermelding in de aanhef van het goedkeuringsbesluit van het opschrift van bedoeld besluit niet volstaat om de van dit besluit vereiste kennis te verwerven om de in het middel aangevoerde onrechtmatigheid reeds in het verzoekschrift te kunnen aanvoeren; dat de integrale tekst van bedoeld besluit in het administratief dossier is neergelegd, en verzoeker eerst na de inzage van het administratief dossier van bedoeld besluit een voldoende kennis heeft gekregen; dat het nieuwe middel ontvankelijk is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij als volgt antwoordt op het middel :

"* In ondergeschikte orde is de eerste verwerende partij van mening dat zelfs al zou het middel ontvankelijk zijn aangevoerd, het ongegrond is.

Immers wanneer de overheid die de goedkeuringsbevoegdheid uitoefent, van oordeel is dat de handelingen die gesteld zijn door de gemeente tot herziening van het B.P.A. voorbarig zijn, volstaat het wat haar betreft de beslissing tot herziening niet te nemen.

Nog anders uitgedrukt : er is geen bezwaar dat de gemeente reeds de herzieningsprocedure van het B.P.A. aanvat, ook al is de beslissing tot herziening van het B.P.A. nog niet genomen aangezien deze handelingen tot herziening dan moeten gezien worden als gesteld onder schorsende voorwaarde van de beslissing tot het in herziening stellen van dat B.P.A. en onder het verder voorbehoud van de goedkeuring van de door de gemeenteraad defintief aangenomen wijziging.

In die zin ziet men ook niet in welk voordeel een rechtsonderhorige zou kunnen putten uit de stelling dat de gemeentelijke daden tot herziening van een B.P.A. pas zouden kunnen worden aangevat nadat het M.B. tot inherzieningsstelling zou zijn genomen.

Noch op het vlak van de rechtsbescherming, noch op het vlak van de inhoud maakt het enig verschil.

* In nog meer ondergeschikte orde, en voor zover de Raad van State voorgaande verweer niet zou bijtreden verzoekt de eerste verwerende partij de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof :

'Schendt artikel 23, laatste en voorlaatste lid, van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals van kracht op datum van 29.7.1988, de artikels 42 en 162, 1° lid, 2°, van de gecoördineerde grondwet in combinatie met de artikels 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet, in de interpretatie dat voornoemde bepalingen de gemeenten zouden verbieden de werkzaamheden tot de herziening van een B.P.A. aan te vatten vooraleer het M.B. tot inherzieningsstelling van het eerder goedgekeurde B.P.A. is genomen?";

Overwegende dat naar luid van artikel 43, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals het van toepassing was, de Vlaamse regering, hetzij op eigen initiatief bij een met redenen omkleed besluit, hetzij op verzoek van de betrokken vereniging van gemeenten of van de betrokken gemeente, kan beslissen dat een streek- of gemeentelijk plan van aanleg geheel of gedeeltelijk wordt herzien;

Overwegende dat de in de aangehaalde bepaling bedoelde beslissing tot herziening aan de gemeente de toelating of machtiging verleent om het bestaande plan te wijzigen; dat zonder die machtiging de procedure van herziening niet mag worden aangevat; dat die machtiging de opmaak en de aanneming van het nieuwe plan noodzakelijk moet voorafgaan; dat terzake de machtiging niet vooraf werd verleend doch meer dan drie jaar na de definitieve aanneming van het plan door de gemeenteraad; dat de stelling dat alle handelingen van de gemeente vóór de machtiging moeten worden beschouwd als zijnde verricht onder schorsende voorwaarden van de vereiste machtiging, strijdt met het principe zelf van de voorafgaande machtiging;

Overwegende dat de Raad van State ertoe gehouden is op het verzoek tot stellen van een prejudiciële vraag in te gaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Schendt artikel 23, laatste en voorlaatste lid, van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals van kracht op datum van 29.7.1988, de artikels 42 en 162, 1° lid, 2°, van de gecoördineerde grondwet in combinatie met de artikels 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet, in de interpretatie dat voornoemde bepalingen de gemeenten zouden verbieden de werkzaamheden tot de herziening van een B.P.A. aan te vatten vooraleer het M.B. tot inherzieningstelling van het eerder goedgekeurde B.P.A. is genomen?"

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.